

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6P/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314211035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314211035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou JUDr. Annou Hozákovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa - L. O., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpeného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, bytom u matky - V. B., nar. XX.X.XXXX, M. XXX, XXX XX G., na návrh otca maloletého - L. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., M. č. XXX, toho času: Ú. R., W. I., priečinok XX/III, R., v konaní o návrhu otca o zníženie výživného na mal. dieťa, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa - otca maloletého L. O., nar. XX.X.XXXX a to L. N., nar. XX.X.XXXX, t. č. v Ú. R., o zníženie vyživovacej povinnosti počnúc dňom podania návrhu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ L. N., ako otec maloletého L. O., nar. XX.XX.XXXX podal dňa 09.12.2014 návrh na zníženie výživného, ktoré mu bolo určené v konaní, ktoré vo svojom návrhu riadne nešpecifikoval. Uvádza, že je pracovne zaradený sotva 2 mesiace a nemá finančné prostriedky na platenie výživného v takej sume, ako mu bolo určené t.j. 120,- € mesačne. V roku 2012 bol od 25.8.2012 do 31.02.2013 vo výkone trestu odňatia slobody (O.) O. M. a hneď po návrate sa evidoval na úrade práce, ako záujemca o zamestnanie, keď poberal iba dávky vo výške 62,50 € mesačne, ktorá skutočnosť bola úradom ale aj matke maloletého známa a nevie preto odkiaľ mu bola určená výška výživného. Z toho dôvodu žiada zníženie výživného na minimum, až do ukončenia VTOS, kedy bude ochotný a schopný svoju vyživovaciu povinnosť splniť a aj splácať dlh, ktorý na výživnom vznikol. Je neustále zaťažovaný exekúciou a jeho dlh narastá.

Navrhovateľ k návrhu pripojil čestné prehlásenie, že nevlastní žiaden majetok v meste G. a pripojil aj potvrdenie o zrážkach z príjmu, teda že mu zostáva z príjmu približne 10,- €. Navrhovateľ pripojil potvrdenie o príjme zamestnanca z Ú. F. Ú. R. zo dňa 05.12.2014 z ktorého mal súd preukázané, že navrhovateľ bol pracovne zaradený v mesiaci októbri, kedy odpracoval 24 dní a jeho čistá mzda predstavovala 91,21 € a v novembri predbežné 15 dní, keď nie je uvedená žiadna suma ani hrubej ani čistej mzdy. Z lustrácie v sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že navrhovateľ v období roku 2012-2013 do 11/2014 pracoval, pracoval ako zamestnanec firmy B. F. M., M..L..T., ako zamestnanec na dohodu v spoločnosti Q. M., M..L..T., až do roku 2014, kedy bol odsúdený a vykonáva trest odňatia slobody.

Zo spisu Okresného súdu v Čadci 10P/50/2012 mal súd zistené, že rozsudkom súdu v uvedenom konaní zo dňa 18.12.2013 súd s účinnosťou od 01.6.2012 zvýšil výživné naposledy určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci v konaní 7P/131/2003 zo dňa 11.12.2003 zo sumy 33,19 € mesačne na sumu 100,- € mesačne s tým, že ročné výživné za obdobie od 01.6.2012 do 31.12.2013 vo výške 1269,39 € povolil otcovi maloletého splácať v mesačných splátkach po 20,- € mesačne. V čase rozhodovania o zvýšení výživného v konaní 10P/50/2012 otec maloletého L. O. - L. N. sa na predvolanie nedostavil aj

napriek doručenému predvolaniu a zachovanej lehote na prípravu pojednávania a súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti na základe vykonaného dokazovania. V tom čase vypočutá matka maloletého uvádzala, že otec maloletého od začiatku sa nestará o výchovu a výživu maloletého, nemá oňho vôbec žiaden záujem, jeho zodpovednosť je nulová. Správa sa tak aj napriek tomu, že u maloletého L. bola diagnostikovaná porucha pozornosti s podozrením na autizmus a dieťa bolo na pozorovaní aj v diagnostickom centre F. v Z., ani táto skutočnosť otca vôbec neoslovila a nejavil absolútne žiaden záujem o dieťa. V čase rozhodovania o zvýšení výživného v roku 2013 matka uvádzala, že nedostáva od otca maloletého žiadne výživné, jediná platbu čo od neho dostala bolo v čase, keď bol odsúdený vo VTOS, odkiaľ mu posielali zrážky z jeho pracovnej odmeny a vzhľadom na vykonané dokazovanie v uvedenom konaní je preukázané, že otec maloletého bol právoplatne odsúdený a vykonáva si trest odňatia slobody práve pre neplnenie vyživovacej povinnosti. Už v čase, keď vykonával VTOS pre mladistvých v M. bolo zjavné, že disponuje potrebnou odbornou kvalifikáciou i pracovnými zručnosťami a skúsenosťami pre výkon povolania a riadnu zárobkovú činnosť v zamestnaneckom alebo inom právnom vzťahu. Otec maloletého na rozdiel od toho, aby vykonával zárobkovú činnosť a takýmto spôsobom získaval finančné prostriedky nielen pre svoje živobytie a svoje potreby, ale aj pre plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému L. O., opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti, ide o trestnú činnosť úmyselného charakteru, vrátane prečinu zanedbania povinnej výživy a táto skutočnosť nepochybne obmedzuje jeho možnosti zárobku. Súd konštatuje, že sa otec maloletého vlastnou vinou ocitol v situácii, kedy jeho príjem je minimálny a jeho tvrdenie, že vlastne nevie z akého príjmu bola v konaní 10P/50/2012 vyčíslená vyživovacia povinnosť, keď nemá žiaden príjem neznamena, že rodič, ktorý vlastnou vinou a spôsobom svojho života, trestnou činnosťou a iným správaním, ktoré ovplyvňuje možnosť zamestnať sa a dosahovať primerané príjmy, je dôvodom pre ktorý súd neprihliada na skutočné reálne príjmy, ale hodnotí situáciu z hľadiska schopnosti a možnosti takéhoto rodiča.

Matka maloletého tak ako v konaní 10P/50/2012 tak i v tomto konaní uvádzala, že jej osobne, majetkové a príjmové pomery sú zamerané najmä na potreby a starostlivosť o maloletého L., pretože z manželstva so súčasným manželom nemajú vyživovaciu povinnosť. Bývajú v nájomnom byte s ktorým sú spojené výdavky a to nájomné okolo 100,- € mesačne, preddavky na spotrebu elektrickej energie 25,- € mesačne, poplatok za káblovú televíziu 7,- € mesačne a vzhľadom na zdravotné problémy syna, ktorý je zaradený do Ž. Š. Š., pre deti postihnuté autizmom, detašované pracovisko v Č., denne vozí dieťa do školy a zo školy motorovým vozidlom, teda náklady na cestovné zvyšujú potreby dieťaťa. Školné v uvedenom školskom zariadení sa pohybuje okolo 40,- € mesačne v ktorých nákladoch je započítaná aj strava, prípadne nejaké drobné akcie, ktoré sú v tom ktorom mesiaci rozdielne. Maloletý má náklady aj s pravidelným ošetrovaním chrupu, pretože škola ktorú navštevuje má vlastného stomatológa, ktorý má ambulanciu v Ž. a v tom prípade cestujú z miesta bydliska do Ž., s čím sú spojené náklady na cestovné a za stomatologické výkony sú poplatky podľa toho, či ide iba o preventívnu prehliadku alebo je potrebné aj urobiť aj iné výkony, na ktoré dopláca napríklad niekedy za takýto výkon aj okolo 30,- €.

Manžel matky dieťaťa je zamestnaný a podieľa sa na nákladoch a potrebách rodiny. Matka maloletého V. B. v čase rozhodovania súdu v tomto konaní bola zamestnaná z dvojhodinovým denným pracovným úväzkom na plavárni v Čadci od 16.5.2015 formou dohody o pracovnej činnosti. Príjem z tejto pracovnej činnosti nebol presne konkretizovaný, ale jej príjmom je suma 273,52 € v čom sú zahrnuté opatrovnícky poplatok 220,- €, 30,- € kompenzácia na používanie motorového vozidla a 23,52 € prídavky na dieťa. Maloletý L. t. č. navštevuje 5. ročník Základnej školy v Č. a matka maloletého je držiteľkou motorového vozidla J. J., ktoré nadobudla prostredníctvom kompenzácie, ako štátny príspevok na zdravotne postihnuté dieťa. Manžel matky V. B. pracuje ako montér v zahraničí, jeho príjem je 700,- € mesačne, prispieva na náklady domácnosti, pretože z prostriedkov, ktoré matka maloletého dostáva od štátu by nebola schopná plniť nielen výlučne vyživovaciu povinnosť na maloletého o ktorého sa osobne stará a teda v podstatnej miere aj takouto formou zabezpečuje svoju vyživovaciu povinnosť, avšak náklady na bývanie a ďalšie zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom maloletého L. môže vynakladať iba vďaka finančnej podpore zo strany svojho súčasného manžela, pretože navrhovateľ, ako otec maloletého si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť na maloletého.

Ak sa zbavil rodič svojím úmyselným konaním, pre ktoré sa dostal do väzby a následne bol odsúdený k trestu odňatia slobody bez možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť pričítať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných

ľudských práv a práv dieťaťa má základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Ak by súd posudzoval túto otázku z hľadiska navrhovateľa ako rodiča, tak by išlo k absurdnému hodnoteniu uvedenej situácie. Nejestvuje potom zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto významné a zákonom chránené záujmy maloletého dieťaťa vyhodnotil súd v prospech navrhovateľa, ako povinného, pretože súd pre takéto konanie otca maloletého hodnotil v zmysle ust. § 75 ods. 1, druhá veta Zákona o rodine, to znamená ako konanie, ktorým sa ako povinný z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojho maloletého dieťaťa, ktorý príjem si preukázateľne dokázal v minulosti zabezpečiť a z ktorého by bol mohol uspokojovať nároky maloletého dieťaťa na výživné, avšak ani v čase keď mal príjem, tak ako to vyplýva zo správy sociálnej poisťovne o platbách sociálneho poistenia si dlhodobo vyživovaciu povinnosť voči maloletému navrhovateľ neplnil a teda otázky rečnickeho charakteru, z čoho súd vychádzal pri určovaní výživného v konaní 10P/50/2012 súd hodnotil ako otázky, ktorými navrhovateľ ako povinný zjavne nesprávne vyhodnocuje a posudzuje, iba otázku reálneho príjmu, ale nie dôvodov prečo takéto príjmy dosahuje a prečo súd vychádza z príjmov, ktoré by mohol otec preukázateľne dosahovať.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie špecifikovaného stanoviska k prejednávanej veci návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).